

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 15CoE/71/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4212200352
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Hritzová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4212200352.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v exekučnej veci oprávneného: Z.. B. N., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XX/XX, E., proti povinnej: S.. E. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. X/XX, E., zastúpenej JUDr. Natáliou Borsosovou, advokátkou, so sídlom Ul. biskupa Királya 6, Komárno, v konaní o výkon rozhodnutia - styk otca s maloletými deťmi N.: I., nar. XX.XX.XXXX a R. G., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpené Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Komárno č.k. 9Em/1/2012-85 zo dňa 25.11.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie Okresného súdu Komárno č.k. 9Em/1/2012-85 zo dňa 25.11.2013 p o t v r d z u j e .

Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh otca na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi N.: I., nar. XX.XX.XXXX a R. G., nar. XX.XX.XXXX, zo dňa 02.01.2012. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že otec maloletých detí sa svojím návrhom doručeným súdu dňa 02.01.2012 domáhal úpravy styku s maloletými deťmi, pričom poukázal na vykonateľný rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 10C/169/2010-32 zo dňa 14.06.2010, ktorým bol upravený jeho styk s maloletými deťmi, a ktorý mu nie je umožňovaný z dôvodu negatívneho prístupu matky maloletých detí. Následne po niekoľkých dotazoch na oboch rodičov maloletých detí, ako aj po šetreniach pomerov v rodine cestou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno, uložil povinnej uznesením č.k. 9Em/1/2012-59 zo dňa 04.03.2013 poriadkovú pokutu v sume 100,00 eur. Svoje rozhodnutie súd v danom čase odôvodňoval najmä nedostatočnou vôľou matky pripraviť maloleté deti na styk s ich otcom. Toto uznesenie nadobudlo v spojitosti s potvrdzujúcim uznesením Krajského súdu v Nitre č.k. 15CoE/163/2013-73 zo dňa 27.06.2013 právoplatnosť dňa 12.08.2013. Dňa 21.10.2013 doručil oprávnený súdu podanie označené ako "Šiesty návrh otca na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi ...", v ktorom uviedol, že matka maloletých detí si naďalej neplní riadne svoje povinnosti, keď deti na stretnutia s ním riadne nepripravuje, deti mu pred byt matky samé prídu oznámiť, že sa k nemu ani nechystajú a už k nemu nikdy nechcú ísť. Stretnutia otca s maloletými deťmi, ak sa aj uskutočňovali, tak len v obmedzenom rozsahu (prechádzka na zmrzlinu, do obchodu a pod.). Otec napokon vyjadril svoje obavy o vážne odcudzenie detí od neho s trvalými následkami. Tiež navrhol uloženie ďalšej poriadkovej pokuty matke. Povinná sa k tvrdeniam oprávneného zo dňa 09.09.2013 vyjadrila dňa 21.10.2013, pričom tvrdenia oprávneného označila ako nepravdivé a pre ilustráciu dôvodov nefungovania styku otca s maloletými deťmi poukázala na znalecký posudok S.. E. D. zo dňa 24.05.2012, podľa ktorého maloleté deti odmietajú k otcovi chodiť a u neho prespávať najmä v dôsledku toho, že obe dievčatá netolerujú otcove nadmerné emocionálne prejavy v správaní, jeho bizarné prejavy lásky

k nim, netolerujú otcov perfekcionizmus, strnulosť a nedôveru v ich autonómiu. Matka tiež z dôvodu nefungovania súčasnej formy styku detí s otcom podala návrh na obmedzenie styku otca s maloletými deťmi. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania v konaní č. 9P/298/2011 súd rozsudkom č.k. 9P/196/2013 zo dňa 31.07.2013 uložil rodičom podrobiť sa sociálnemu a odbornému poradenstvu v špecializovanom zariadení v trvaní 6 mesiacov. Matka uviedla, že styk otca s deťmi sa v súčasnosti realizuje podľa pokynov psychológa každé dva týždne v nedeľu. Čas a dĺžka trvania týchto stretnutí sa určuje na terapii u psychológa. K ukončeniu rodinnej terapie by malo dôjsť koncom roka 2013, kedy terapeut podá súdu záverečnú správu. Poukázala na to, že sama má záujem, aby sa styk otca s deťmi realizoval a bol na prospech detí, preto sa poctivo zúčastňuje rodinných sedení u terapeuta, ktorých cieľom má byť naučiť deti s ich otcom zmysluplne tráviť čas. Vzhľadom na to, že spomínaná rodinná terapia momentálne prebieha a nie je známy jej výsledok žiadala povinná návrh otca na výkon rozsudku Okresného súdu Komárno č.k. 10C/169/2010-32 zo dňa 14.06.2010 ako nedôvodný zamietnuť. Po preskúmaní skutkového stavu súd dospel k záveru, že návrh otca na výkon rozhodnutia o úprave styku s jeho maloletými deťmi je potrebné zamietnuť. Na základe povinnou uvádzaných skutočností, ako aj s poukazom na obsah citovaného znaleckého posudku č. 11/2012 zo dňa 24.05.2012 (č.l. 28 - 45), mal súd prvého stupňa za preukázané, že je nepochybné, že problém nefungovania terajšej formy styku otca s jeho maloletými deťmi je komplexnejší a celkom určite nespočíva výhradne v zavinení povinnej ("Daná dynamika vzťahov v rodine, špecifiká osobností rodičov poznačujú interakciu detí s otcom" - strana 14 znaleckého posudku). V tejto súvislosti poukázal aj na už spomínané uznesenie Krajského súdu v Nitre č.k. 15CoE/163/2013-73 zo dňa 27.06.2013, podľa ktorého "na uskutočnenie výkonu rozhodnutia má zásadný význam materiálna vykonateľnosť exekučného titulu najmä s ohľadom na jeho presné a určité vymedzenie rozsahu práv voči maloletému". Poznamenal, že nefunkčnosť tohto styku nemožno aj s ohľadom na vek a rozumovú a osobnostnú vyspelosť oboch maloletých detí zvažovať výhradne na ich matku. Konštatoval, že matka sa maloleté deti nesnaží manipulovať, či inak aktívne mariť ich stýkanie sa s oprávneným. Naopak, ako sama uviedla, že k zlepšeniu vzťahov otca a maloletých detí sa snaží aktívne prispievať, čoho dôkazom je jej súčinnosť na spoločných sedeniach u terapeuta. Samotnú skutočnosť prebiehajúcej rodinnej terapie súd vyhodnotil ako podstatnú okolnosť vplyvajúcu na vykonateľnosť predmetného exekučného titulu. Matka maloletých detí k svojmu vyjadreniu zo dňa 17.10.2013 tiež priložila potvrdenie o návšteve Centra pedagogicko-psychologického poradenstva a prevencie, čo preukázalo jej pozitívny prístup k riešeniu problematiky ohľadne styku otca s maloletými deťmi. Poukázal na to, že na jednej strane je nepochybné, že účastníkov konania rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 10C/169/2010-32 zo dňa 14.06.2010 ako právoplatný naďalej zaväzuje, avšak vzhľadom na uvedené dôvody označil predmetné rozhodnutie v časti úpravy styku otca s maloletými deťmi, z objektívnych príčin za materiálne nevykonateľné. V tomto smere zastal názor, že nemá za preukázané neplnenie si povinnosti matky maloleté deti na styk s otcom riadne pripraviť. Na základe týchto skutočností návrh otca na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi zamietol. O trovách konania rozhodol s poukazom na obsah ust. § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 prvej vety OSP a s prihliadnutím na to, že povinná mala v konaní úspech v celom rozsahu avšak nežiadala rozhodnúť o trovách konania tak, že náhradu trov konania nepriznal žiadnemu z účastníkov.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený, navrhujúc odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Dôvodil tým, že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho posúdenia veci. Poznamenal, že znalkyňa S.. E. D. vychádza z reality nezodpovedajúcich faktov, pričom zistenie skutkových vecí viac menej postavila na výpovediach maloletých detí, ktoré sú podľa názoru oprávneného ovplyvňované matkou a ich vyjadrenia nemožno považovať za smerodajné a úplne vierohodné. Poukázal na to, že styk s maloletými deťmi sa nepokazil kvôli nemu, ale kvôli tomu, že zo strany ich matky neboli na styk riadne pripravené. Zdôraznil, že matka zároveň podala návrh na obmedzenie styku otca s maloletými deťmi, namiesto toho, aby hľadala možnosti ako na deti pozitívne pôsobiť. Viackrát odmietala ponúknutú rodinnú terapiu medzi deťmi a otcom, viackrát odmietla mediáciu alebo nechcela spolupracovať. V tomto smere urobila všetko preto, aby boli deti psychicky pripravené na stretnutie s otcom. Na rodinnej terapii sa zúčastňuje len kvôli rozhodnutiu súdu, prvé stretnutie bolo dňa 16.09.2013, takže po právoplatnosti rozhodnutia č.k. 9Em/1/2012-59 zo dňa 04.03.2013 a po právoplatnosti rozhodnutia č.k. 15CoE/163/2013-73 Krajského súdu v Nitre zo dňa 27.06.2013. Poukázal na vážne obavy, že sa rodinné a emocionálne vzťahy medzi ním a maloletými deťmi, kvôli správaniu bývalej manželky, natoľko narušia, že sa to nebude dať napraviť, s čím matka detí ohrozuje zdravý morálny vývin detí. Záverom dodal, že v návrhoch podal

len neuskutočnené styky pred dňom 16.09.2013, odvtedy sa riadne stretáva s deťmi podľa dohody na rodinnej terapii.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 10 ods. 1 OSP prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a po preskúmaní napadnutého rozhodnutia dospel k záveru, že napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správne v zmysle § 219 ods. 1 OSP potvrdiť.

Podľa § 219 OSP, odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 OSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Koncepcia ust. § 219 OSP vychádza zo zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že prvostupňový súd nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa (úplne) správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie s náležitosťami podľa § 157 ods. 2 OSP, ale sa len obmedzí na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Využitie tohto oprávnenia získava takmer charakter povinnosti v prípade, ak účastník v odvolaní, ktorého dôvodom je odvolací súd viazaný (§ 212 ods. 1), uvedie úvahy, či už vo väzbe na skutkový stav alebo právne posúdenie, s ktorými sa prvostupňový súd nezaoberal. Veľakrát ide o vyjadrenia, ktoré sú už reakciou na závery prvostupňového súdu, preto logicky predstavujú novú argumentačnú bázu. V tomto smere je potrebné zdôrazniť, že právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako nedeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t.j. pre vec rozhodujúcu.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, vec správne posúdil po právnej stránke, preto odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne potvrdil (§ 219 ods. 1 OSP). Odvolací súd sa plne stotožňuje s dôvodmi súdu prvého stupňa uvedenými v napadnutom uznesení, na tieto poukazuje ako na správne, a preto ich nebude opakovať (§ 219 ods. 2 OSP).

V rámci prvej hlavy šiestej časti Občianskeho súdneho poriadku je osobitne upravený výkon rozhodnutia o výchove maloletých detí. Konanie sa začína na návrh osôb oprávnených na výchovu alebo styk s dieťaťom, alebo z úradnej povinnosti, uznesením súdu o začatí konania. Účastníkom konania je maloleté dieťa, ten, kto podľa rozhodnutia alebo schválenej dohody má právo na výchovu alebo styk, a ten, kto mu v tom bráni. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia, ktorým nariadi odňatie dieťaťa tomu, u koho dieťa nemá byť a odovzdaní dieťaťa tomu, komu bolo rozhodnutím súdu alebo schválenou dohodou dieťaťa zverené alebo tomu, komu podľa rozhodnutia alebo schválenej dohody patrí právo na styk s maloletým dieťaťom v určenej dobe. Súdnym výkonom rozhodnutia sa v zmysle uvedeného, dovršuje ochrana práv a oprávnených záujmov občanov. Dochádza k nemu teda vtedy, ak napriek vykonateľnému rozhodnutiu povinná odmieta svoju povinnosť dobrovoľne splniť. Spočíva v nútenom výkone peňažného plnenia alebo plnenia inej povinnosti, ako je zaplatenie peňazí. Súdny pritom musia riešiť viaceré skutkové a právne závažné otázky. Demokratizácia vzťahov v rodine a upustenie od autoritatívneho prístupu rodičov môže bezpochyby viesť k vhodnejšiemu príkladu pre maloleté deti, ktoré pozitívne vplýva na osvojovanie si hodnôt maloletého na formovanie jeho charakteru.

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením návrh otca na výkon rozhodnutia o úprave styku s maloletými deťmi N.: I., nar. XX.XX.XXXX a R. G., nar. XX.XX.XXXX zo dňa 02.01.2012 zamietol, nakoľko na podklade zistených skutočností, ako i vykonaných dôkazov nezistil ani jeden z dôvodov, pre ktorý by bolo možné návrhu oprávneného vyhovieť. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, posúdil ho podľa správnych zákonných ustanovení a zákonne

rozhodol o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia, pretože styk oprávneného s maloletými sa realizuje prostredníctvom prebiehajúcej rodinnej terapie.

V danom prípade odvolací súd zastáva jednoznačný názor, že účastníkov konania rozsudok Okresného súdu Komárno č.k. 10C/169/2010-32 zo dňa 14.06.2010 ako právoplatný naďalej zaväzuje, avšak z objektívnych príčin je rozhodnutie materiálne nevykonateľné. Súd je toho názoru, že povinná nebráni úmyselne oprávnenému v styku s maloletými deťmi, ale problémy pri realizácii styku s deťmi sú spôsobené oboma rodičmi z dôvodu nedostatočnej komunikácie a existencie ich vzájomných nedorozumení. Súd nepovažuje takéto konanie rodičov za správne, keďže nie je v záujme maloletých detí, nakoľko má nepriaznivý vplyv na ich psychický vývoj. Súd preto apeluje na oboch rodičov, aby si svoje vzájomné nezhody neriešili prostredníctvom detí, ale aby vzájomne rešpektovali svoje rodičovské práva a povinnosti a aby k realizácii styku pristupovali objektívne, zodpovedne, bez presadzovania svojich záujmov a mali na zreteli záujem maloletých detí.

Na základe konštatovaného odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa o zamietnutí návrhu na nariadenie výkonu rozhodnutia v zmysle § 219 OSP ako vecne správne.

O trovách odvolacieho konania súd rozhodol podľa ust. § 142 ods. 1 OSP s použitím ust. § 224 ods. 1 OSP a žiadnemu z účastníkov právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože oprávnený úspech v odvolacom konaní nemal a povinná si žiadne trovy neuplatnila.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.